

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16903/2025
14.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драги Аранђеловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радомир Ешпек, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3501/23 од 19.02.2025. године, која је исправљена решењем Гж 3501/23 од 08.09.2025. године, у седници одржаној 14.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3501/23 од 19.02.2025. године, која је исправљена решењем Гж 3501/23 од 08.09.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3551/22 од 13.03.2023. године, која је исправљена решењем П 3551/22 од 26.08.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен између ВВ и ББ, оверен пред Петим општинским судом у Београду под Ов.бр. .../.... од 17.07.2009. године, те да тужени призна и трпи да се на основу пресуде може извршити брисање уписа његовог права својине у листу непокретности бр. ... КО Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 85.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3501/23 од 19.02.2025. године, која је исправљена решењем Гж 3501/23 од 08.09.2025. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 14.02.2017. године. Вредност предмета у тужби означен је у износу од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић